

Den Internationale Dimension

Den Internationale Dimension

November 2011

Hvad er der gang i på Hørup Centralskole?

Hvad er der gang i på Hørup Centralskole?

Den internationale dimension gør sig igen så småt bemærket på flere fronter. Som nævnt i aprilfolderen skal vi arbejde målrettet med at implementere læseplanen for den internationale dimension i alle skolens afdelinger! Det syder også med ideer og planer i mange klasser og årgange.

Hos de små gælder det først og fremmest arbejdet med kendskabet til Børn i andre lande samt at lære eleverne at blive aktive "mailere"! På 3. årgang skal eleverne arbejde med årets u-landskalenders tema: Børns vilkår i Sierra Leone. De skal arbejde med materialet "de magiske briller". Børnenes U-landskalender kommer også til at præge 2. klassernes arbejde i december. På mellemtrinnet er vi gået i gang med detailplanlægningen af den obligatoriske Internationale Uge, som skal afvikles i november, og i indeværende år skal handle om Europa. Fra januar startes igen et valghold — Det Internationale klasseværelse - bestående af 6. klasses elever. Der planlægges igen en udveksling med en russisk klasse.

I udskolingen har vi et BSP (Baltic Sea Project) valghold, og vi regner da også med, at det asiatiskeuropæiske samarbejde ASEF omkring netbaserede projekter igen bliver en del af engelskundervisningen i flere overbygningsskasser.

I august havde skolen igen besøg af professor Michel Lamboye Dieni fra Burkina Faso, som denne gang holdt et oplæg for vores 7. a international linje, 7.c og 9.a.

Skolen har også haft en tysk undervisningsassistent, Melanie Quere, som har deltaget i og undervist forskellige tyskhold på skolen i 6 uger.

Marion Pabst, international koordinator

Fra mellemtrinnet

Valghold – Internationalt klasseværelse

I maj måned var jeg med mit valghold 6.-7. klasse i Zhukovsky for at besøge pennevenner, som de gennem et helt skoleår har mailet med. Det var et genbesøg for de fleste elevers vedkommende, da vi i efteråret havde haft besøg fra eleverne i Rusland her.

Turen startede lidt kaotisk, da der som følge af det islandske vulkanudbrud (askesky) var en del flyaflysninger, og det kom også til at ramme os. Da vi onsdag morgen ankom i Hamborg klar til afgang retning Moskva, stod det helt klart at flyvningen blev aflyst! Vi fik togbilletter til Hannover

hvor vi blev indkvarteret på et fantastisk flot hotel, hvor vi også fik dejlig aftensmad. Næste morgen, efter en righoldig morgenbuffet, gik det imidlertid videre med fly til München, og herfra videre til Moskva! Eleverne tog det hele med godt humør, og en oplevelse rigere.

I Moskva stod værtsfamilierne klar til at modtage deres gæster, og ekspedition Rusland kunne starte! Det blev et spændende ophold, som oven i købet bød på det fineste varme sommervejr. Birgitte Bjørn Petersen og jeg var indlogeret hos den russiske lærer, eleverne hos deres respektive mailvenner.

Boligforholdene er noget anderledes i Rusland, men vi havde alle det, der var behov for samt utroligt gæstfrie og opmærksomme værter, der ville os det allerbedste. Den kulinariske del var for mange også uvant og fremmed, men vi overlevede alle sammen!

Vores værtsskole havde organiseret sightseeing i Moskva inkl. besøg på Den Røde Plads og Kreml. Herudover havde de enkelte værtsfamilier lagt programmer for deres gæster, alt lige fra Russisk Statscirkus, forlystelsespark, museer til markeder og Datschaer (sommerhuse). Nogle elever boede i hjem med swimmingpool, hvor flere af eleverne samledes til poolparty og efterfølgende grillmad. Der var fælles afslutningsfest på skolen med både danske og russiske elever, forældre og lærere! Russerne havde forberedt underholdning, og forældrene leverede mad til den store guldmedalje. Der var pizzaer, kager, chips, slik og sodavand. Stemningen var fantastisk, og bar tydeligt præg af, at eleverne nu kendte hinanden godt, og var trygge ved situationen.

Opholdet har helt sikkert været en udfordring for de fleste, lidt hjemve var der da også ind imellem, men alt i alt er der ingen tvivl om, at eleverne har fået en oplevelse for livet og er blevet en interessant erfaring rigere.

Efter hjemkomst spurgte jeg eleverne om, hvor mange der ville gøre det om igen. Med undtagelse af en enkelt var alle parate til at tage af sted en gang til. Valgholdet sluttede af med at lave en udstilling med

masser af billeder fra turen, dagbogsbeskrivelser og gaver, som vi havde modtaget af vore værter. I januar starter jeg et nyt hold op, og jeg vil da invitere nogle af de "gamle" elever til at komme og fortælle om deres oplevelser og indtryk.

Marion Pabst, internationalt valghold

Elevers oplevelser fra turen

I foråret var jeg i Rusland med det Internationale valghold, P-fag.

Vi startede hjemmefra kl. 06.00 om morgenen. Et par dage i forvejen var vulkanen på Island gået i udbrud og askeskyen havde nærmet sig Syddanmark og Nordtyskland.

Vi tog af sted i godt humør, men den dårlige nyhed kom, at askeskyen var over Hamborg, og at vi ikke kunne flyve fra Hamborg lufthavn. Vi kom til Hamborg lufthavn og Marion gik over til check-in for at høre om alternative muligheder for at komme til Rusland. Der kom en god nyhed, vi kom til Rusland, men ikke den dag. Vi skulle med tog til Hannover og overnatte på hotel, det var dog, ikke så skidt for det var et flot og stort hotel. Vi fik mad og gik tidligt i seng, for vi skulle tidligt op næste morgen.

Næste morgen fik vi morgenmad, fik pakket sammen osv. Så skulle vi flyve til München og fra München videre til Moskva i Rusland. Da vi kom til Moskva fik vi vores kufferter og i velkomsthallen stod vores pennevenner med deres familier.

Vi kørte direkte til et danseshow med mange internationale danse, men også russiske folkedanse, som jeg ikke kan huske, hvad hedder. Det var ikke alle fra holdet, der var til showet, fordi de måske boede for langt væk, eller fordi de var trætte og ikke havde energi til det. Klokkerne ca. 22 skulle vi hjem til familiens hus, Vi så det ikke rigtigt den aften, da vi kom hjem, men vi så det næste dag. Sofie og jeg boede et stykke fra Moskva i et stort flot hus med pool og gæstehus. Vi havde en meget sød penneven, som hed Sonia eller Sofia, som hendes familie kaldte hende. Sonia var meget venlig, men det var lidt svært at forstå hendes engelsk i starten, men det syntes hun sikkert også vores engelsk var. Vi spillede tit brætspil og snakkede om f.eks. vores yndlingssang, bog, film, farve osv. Fredag var vi inde på Den Røde Plads i Moskva sammen med alle de andre fra holdet og vore russiske pennevenner. Vi fik en engelsktalende guide til os danskere, og russerne fik en russisktalende, der ledsagede os gennem Kreml. Dagen efter var vi sammen med familierne, vi skulle på udflugt. Vi skulle til et rumfartsmuseum sammen med Kristine, Camilla, Magnus og Eskild med deres pennevenner. Bagefter var vi ovre for at prøve et stort pariserhjul. Søndag holdt vi et poolparty hjemme hos os sammen med dem, vi var sammen med dagen før. Det var rigtig hyggeligt og sjovt. Vi fik aftensmad og så skulle vi til fest på skolen. Festen var kort, og der var ikke særligt meget 'gang i den' og vores penneven fik det skidt, men der var nogen der holdt lidt gang i den. Vi fik taget nogle gruppebilleder, og så skulle vi hjem og pakke, for næste dag skulle vi hjem.

Der er noget, jeg kommer til at savne, og noget jeg kommer til at savne lidt mindre. Jeg savner vores penneven og hendes familie, og hvor dejligt anderledes der var i forhold til dejlige Danmark. Jeg savner i hvert fald deres bodyguard/ butler og deres hund, men jeg har en vagthund derhjemme. Noget jeg ikke vil savne så meget, er myggene og hjemveen, som egentlig ikke var nødvendig, for vi havde en god familie og boede et godt sted.

Pernille Bohlbro 7.a

Vi startede året med at finde en penneven. Jeg blev sat sammen med den 11-årige Maxim Nevinorovskiy. Vi snakkede vældigt frem og tilbage via mail og facebook. Han besøgte mig så samme efterår, hvor vi var rundt omkring på Als.

I maj skulle hele det internationale valghold så til Moskva. For mit vedkommende skulle jeg tilbringe min tid i en forstad til Moskva ved navn Zhukovsky sammen med Magnus fra det andet internationale valghold, der måtte kobles på os, fordi deres pennevenner ikke svarede tilbage på alle de mails, der blev sendt fra Hørup.

Turen til Moskva var ikke helt uden problemer. Vi skulle først og fremmest døje med en islandsk askesky, der gjorde, at vi ikke kunne flyve fra Hamborg lufthavn som planlagt. I Hamborg blev vi ledt videre til Hannover, hvor vi skulle overnatte.

På et af de tog vi skulle med, glemte jeg så min taske, og jeg opdagede det, da jeg lige var kommet ud af toget. Heldigvis fik vi meldt det til informationen. De fik så toget til at standse og tjekke efter min taske.

Tasken blev fundet, og den blev sendt til banegården, hvor jeg så glad kunne tage den på igen. Her siger jeg tusind tak til det tålmodige hold og ikke mindst til Marion og Birgitte vores rejseledere.

Tidligt om morgenen skulle vi så tage et morgenfly fra Hannover til München. I München skulle vi med fly til Moskva. Alle var glade, for at vi nu havde kurs mod den "rigtige" destination, dog var vi nok alle sammen trætte. Jeg prøvede så vidt muligt at holde humøret og gejsten oppe, og der hvor jeg sad i flyet, fik vi da også grinet og snakket.

Da vi ankom i lufthavnen, stod alle vores russiske pennevenner og familier parat til at modtage os. Mit første indtryk af familien var, at de var utrolige gæstfrie og venlige (og måske en anelse for kærlige). Det tog 40 minutter at køre fra lufthavnen til Zhukovsky. Moderen, der kørte os, snakkede ivrigt om de mange kendte bygninger, områder og personer fra området.

På vej til Zhukovsky så vi de STORE forskelle mellem rige og fattige. Vi så ødelagte blikhuse i kæmpe ghettoer. Vi kørte også forbi storslåede mini-slottet.

Da vi kom til Zhukovsky, der fungerer som områdets flybase, stod der højhuse på højhuse linet op på sirlige rækker. Det højhus, hvor Maxim og familien boede, ragede ud fra mængden. Højhuset var bygget i finere materialer, og det var opført senere.

Hjemme i lejligheden var bedstemorderen klar som velkomstkomite. Hun kunne ikke et ord engelsk, men hun var tidligere skolelærer, og hun havde undervist i tysk.

Familien havde gjort vores aftensmad klar. Vi fik noget fisk og kylling med ris. Vi skulle nærmest sluge maden, for klokken 19 skulle vi i Zhukovskys lille teater, hvor vi skulle se en stor danseopvisning.

Da vi kom til teatret mødte vi en masse fra det internationale valghold, der også skulle se showet. Opvisningen var rigtig god, og der var en masse flotte kostumer.

Vi var hjemme i lejligheden igen kl. 22, og på det tidspunkt havde jeg meget lyst til at sove, så jeg gik i seng.

Næste dag skulle vi så ind til Moskva. Vi var på Den Røde Plads med Vaslij-katedralen med de mange farverige kupler. Vi var også inde i Kreml, der fungerer som regering indhegnet af kæmpe røde murer. Oppe på de mange tårne var den flotte Ruby Star med guldkant. Moskva var for mig meget overvældende og helt anderledes, end hvad man ser i Danmark.

Den aften snakkede vi meget med familien og faderen viste os en film fra sin hjemby, der ligger nord for Polarcirklen. I hans hjemby var der fyldt med sne, og der var kun få huse.

Næste dag tog vi igen ind til Moskva. Denne gang skulle vi se den store Jurij Gargarin udstilling. Det var fascinerende at se alle de mange opdagelser, man havde gjort om månen.

Efter udstillingen tog vi i russisk Tivoli, hvor vi bl.a. så 5D film. Det var en fed oplevelse. Vi så også en masse flotte sandskulpturer, der var placeret rundt om i parken. Familien fortalte ivrigt om de mange skulpturer.

Da vi kom hjem, spillede vi forskellige brætspil og jeg vandt langt de fleste spil uden snyd! Samtidig fortalte moderen og faderen, at vi skulle besøge en veninde til Maxim dagen efter.

Næste dag kl. 10 forlod vi så lejligheden. Vi kørte i en time og jeg sov så godt, da de vækkede mig. Vi stod foran en kæmpe villa med bodyguard, indhegning, swimmingpool og 2 schäferhunde. Jeg brugte næsten hele dagen på at svømme i swimmingpoolen. Det var virkelig sjovt. Jeg spillede også fodbold på deres græsplane. Den dag slappede jeg fuldkommen af, og morede mig gevaldigt med Magnus, Maxim, Sonja (Maxims veninde), Sofie (en pige fra det internationale valghold) og Pernille (en pige fra det internationale valghold).

Den aften skulle vi alle mødes på den russiske skole, hvor vi kunne snakke med de andre om vores oplevelser. Alle virkede, som om de hyggede sig. Russerne havde planlagt en lille fest, hvor vi var flere, der dansede ivrigt, (Marion var da også lige forbi dansegulvet). Det var ufattelig trist at tage hjem fra skolen den aften, for vi havde jo fået opbygget det her bånd med russerne, og det var bestemt ikke sikkert at vi ville mødes igen, men vi kom dog afsted.

Hjemme i lejligheden pakkede Magnus og jeg så det meste, så vi var parate til hjemrejsen næste dag. Vi fik taget en hel masse billeder med familien, og de fik en hel masse med Magnus og jeg.

Næste morgen da vi skulle køre hen til bussen, begyndte moderen at græde, og jeg vidste ikke helt, hvordan jeg skulle håndtere det. Jeg sagde, at vi så sandelig også ville komme til at savne dem!

På billedet ses alle os, der rejste til Rusland i maj 2011. Vi står foran den russiske skole.

På flyveturen og busturen hjem sad jeg med den fornemmelse, at det var skønt at besøge familien, som jeg længe havde set frem til at møde, men det var dejligt at komme hjem igen til mor, far og kartofler med brun sovs.

Eskild, 8.b

Fra overbygningen

Sønderborg kommune har i indeværende skoleår søgt om at få en udenlandsk undervisningsassistent til kommunens skoler. Kommunen var heldig at få tildelt en, som de 21 skoler i kommunen kunne lægge billet ind på at få del i! Tildelingen fandt sted efter først til mølle princippet, og 3 skoler var således heldige hver at få 6 uger med undervisningsassistenten.

I september og oktober var Hørup Centralskole således vært for en tysk undervisningsassistent fra Baden-Baden. Gennem Styrelsen for International Uddannelse kan unge lærerstuderende i hele Europa søge om et ophold som undervisningsassistenter i et andet europæisk land. Opholdet skal som minimum være 3 måneder, men kan vare helt op til et år. Melanie Quere, som den unge pige fra Tyskland hedder, startede hos os den 5. september og blev indtil efterårsferien. Herefter skulle hun fortsatte på Nørreskovskolen i 6 uger, og slutte af på Gråsten skole inden hun den 22. december igen vender hjem for at færdiggøre sin uddannelse.

Melanie har ledsaget forskellige tysklærere i overbygningen samt engelsk- og billedkunstlærere på mellemtrinnet. Hun har dels været med som observatør dels har hun selv tilrettelagt undervisning, som hun så overtog. Det har ikke kun været en udfordring for Melanie, men også for vores elever, der begejstret og interesserede har taget godt imod hende. Ikke mindst vore tyskhold har været glade for et pust udefra, og har nydt en ung tyskers tilgang til emner, som lå udenfor planlagt pensum.

Tilbagemeldinger fra kollegerne, der har haft Melanie med, har kun været positive, og der er udtrykt stort ønske om, hvert år at få en tysk undervisningsassistent til skolen. Det har uden tvivl, ifølge kollegerne, været med til at give faget et løft!

Marion Pabst, international koordinator

Unterrichtsassistentin in Hørup Centralschule

Warum Dänemark?

Diese Frage wurde mir im Laufe meiner Zeit an der Hørup Centralskole immer wieder gestellt.

Die Schüler klangen dabei immer etwas ungläubig, als könnten sie sich schwer vorstellen, dass jemand ihr Land spannend finden könnte. Doch genau das tat ich von dem Moment an, als ich am 3. September aus dem Zug stieg.

Ich war noch nie zuvor in Dänemark gewesen und hatte auch nicht viel davon gehört, wenn man von der Lektüre einiger (im Nachhinein nicht wirklich zutreffenden) Ratgeber absieht. Dort hiess es zum Beispiel, die Dänen seien eher verschlossen und es sei schwierig, schnell mit ihnen in Kontakt zu kommen.

Mir fiel als erstes die fremd klingende Sprache auf - eine Mischung aus Englisch, Deutsch und Chinesisch (wie ich fand). Oft musste ich lachen, weil die Laute in meinen Ohren so fremd und Lustig klangen. Heute habe ich mich daran gewöhnt und die Leute um mich herum passen mittlerweile auf, was sie sagen, weil ich schon einiges verstehen kann! Neben der eigenartigen Tradition, zum Essen Milch zu trinken, den seitenverkehrten Schlüssellochern und den Bushaltestellen ohne Namen, ist Dänemark jedoch gar nicht so verschieden von Deutschland.

Wirklich beeindruckt hat mich - entgegen der Ratgeber-Meinung - die Offenheit und Warmherzigkeit der Leute, mit denen ich zu tun hatte. Von der ersten Sekunde an wurde ich in das tägliche Miteinander der Hørup Centralskole integriert und erhielt einen festen Platz in der Gemeinschaft aus

Schülern und Kollegen. Und wenn es sprachlich nicht ging, wurde mit Händen, Füßen und Lächeln kommuniziert.

Einen nachhaltigen Eindruck hat mein Tag bei den Vorschülern hinterlassen. Ich muss auf die Kleinen wie eine Außerirdische gewirkt haben, denn sie fragten mich höflich, ob es in Deutschland auch Kopiermaschinen gäbe.

Zu unterrichten war eine positive Herausforderung für mich. Die jüngeren Schüler begegneten mir mit großer Neugierde, mit den Älteren konnte ich besser ins Gespräch kommen. Ich bemühte mich, ein wenig von moderner deutscher Kultur in den Unterricht einzubringen, was mir nicht immer gelang - die deutsche Musik, die ich den Schülern vorspielte, wurde vernichtend beurteilt („langweilig“, „ich bekomme Kopfschmerzen“).

Für die relativ große Freiheit, die mir die Deutschlehrer ließen, bin ich sehr dankbar, denn sie erlaubte es mir, meine eigenen Interessen in den Unterricht einzubringen und so authentischer zu wirken.

Es war sehr interessant für mich, mit jungen Dänen in Kontakt zu kommen, etwas über ihre Träume, Lebenseinstellungen und Geschmäcker zu erfahren. Schwierig wurde es dann, wenn ich den Abstand zwischen mir und den Jugendlichen als nicht sehr groß wahrnahm. Und so musste ich mich öfter daran erinnern, dass ich jetzt auf der anderen Seite stand und auch autoritär sein musste.

Sehr vermissen werde ich das Schokoladenbrot am Freitag, den Raum „71“, der mir fast zur zweiten Heimat wurde, weil dort ein Smartboard steht, die tägliche Busfahrt mit einem Haufen schreiender Kinder, die Grüße „Melanieeeee, Melanieeeee“ quer über den Schulhof, die dänische Kopiermaschine, die privaten Kuchen- und Teerunden, Spaziergänge und Abendessen mit netten Kollegen, die gute Stimmung im Lehrerzimmer und die Vorfreude der Schüler, wenn ich mit einem Stapel Blätter ins Klassenzimmer kam (meistens zu spät, Entschuldigung).

Ich möchte der Schulleiterin Karen-Marie Hougaard danken, die immer ein breites Lächeln für mich übrig hatte. Ich möchte den Lehrern Susanne Nielsen, Susanne Brückmann, Michael Müller, Dorte Lesch, Anette Jessen und Grethe Beck danken, bei denen ich neue Erfahrungen und interessante Gespräche sammeln konnte, und nicht zuletzt der internationalen Koordinatorin Marion Pabst, die mit mir sämtliche Ämter abgeklappert hat und immer (und damit meine ich immer) ein offenes Ohr für mein deutsches Gequatsche hatte.

Ich werde die Zeit an der Hørup Centralskole in bester Erinnerung behalten und in Deutschland viel davon erzählen.

Mange tak og vi ses!

[Melanie Quere, tysk undervisningsass.](#)

Om at have en tysk undervisningsassistent — set fra lærers synspunkt

Jeg har haft fornøjelsen af at få følgeskab af Melanie på 8. og 9. årgang i tyskundervisningen. Det har været spændende og inspirerende at arbejde sammen med en ung, næsten færdiguddannet, tysksproget underviser. Melanie startede ud med at se mig over skulderen og lære de unge mennesker at kende i klasserne. Derefter har hun gradvist overtaget dele af undervisningen. Hun havde selv produceret noget undervisningsmateriale, der passede ind i de temaer der forelå i årsplanen. Jeg oplevede, at Melanie havde en god kontakt til de unge mennesker, hvor hun positivt bidrog til at udvide deres tyske ordforråd. Hun har ligeledes bidraget med opdateret viden i forhold til tysk kultur generelt og specielt i forhold til tysk ungdomskultur. Det har været lærerigt, inspirerende og en udsøgt fornøjelse, for mig som underviser, at have Melanie med rundt i tyskundervisningen i overbygningen.

[Michael B. Müller, tysklærer i 8.a og 9.a](#)

Om at have en tysk undervisningsassistent — set fra elevers synspunkt

I de sidste par uger har vi haft besøg af Melanie fra Tyskland. Hun skal være i Danmark i 4 måneder, og hun har været i praktik på Hørup Centralskole indtil efterårsferien i uge 42. Melanie er i gang med sit sidste år som studerende. Hun er specialiseret i at undervise de mindre klasser, men hun kan også undervise i tysk som andetsprog.

I 9.c har vi haft Melanie i 3 timer, og det har været spændende, sjovt og lærerigt, at skulle snakke tysk hele tiden, men når det blev for svært, snakkede hun engelsk med os. Men det tyske var nemmere end vi havde regnet med, og man kunne godt forstå hende.

Hun har fortalt os om sit liv, og vi fortalte om vores ungdomsliv. Vi fortalte hende blandt andet, hvad vi laver i vores fritid.

Melanie er et meget positivt menneske, og hun vil blive en meget god lærerinde.

Skrevet af Amalie Hansen og Marlene Neubauer 9.c

Guest teacher in Denmark

In August and September I had the opportunity to visit schools in the area of Sønderborg as a guest teacher. As general facts, I keep in mind many things:

First of all I have been impressed by a paradoxical fact as regarding wide classes with only a few peoples in. I have also been impressed by the facilities and conveniences pupils and teachers have: Classrooms have adequate equipments, teachers' rooms are inviting.

The second impression or amazement has been the DISCIPLINE; I mean that pupils are so relaxed, free from mind that I was swayed at the beginning. From the third day, I had to acknowledge that things are so when some pupils even hailed my first name. I learnt from that day that in Burkina Faso teachers should also be relaxed as regarding our strict discipline measures. One merit deserves another and we always learn from another. Don't we?

The third impression I have had is the cordial and adequate share of labour between the in room teachers and me. Because they usefully role-played sometimes to make understanding easier namely in the younger and lower classes. In addition to the good collaboration with the contact teachers, I have positively appreciated as well the availability of all the coordinators who have been cheerfully welcome me.

Photo: Nordborg skole

As a conclusion, I may say that my overall job will be a very useful experience in my life as a teacher and of which I am very happy. I took the opportunity to talk to many children from many different countries thanks to your institution which allowed me to open a window of Burkina Faso over which you could see the laughter of some pupils from some schools I have visited in that summer. I was happy to tell about Burkina Faso and hear from the Kingdom of Denmark where people are polite.

May God protect us.

Michel Lamboye Dieni, professor in Burkina Faso

BSP

At arbejde sammen med unge fra Tyskland

Tyskerne er fantastiske mennesker. At dele værelse med en tysker er fantastisk. I workshopperne hjalp tyskerne os gerne. Og nogle gange var det omvendt. Jeg boede på værelse med en tysker der hedder Louisa Weinhold. Hun var en sød pige, som jeg havde det godt sammen med. Louisa kommer fra Bismarckschule i Hannover. Louisa og jeg snakkede godt sammen. Hun var nem at kommunikere med. Godt nok forløb samtalerne ikke på tysk, men på engelsk. I min workshop var der to tyskere. Den ene

hedder Frederic Hansen og den anden hedder Alissa Hartwig. De kommer fra Gymnasium Klaus-Harms-Schule. Den ene aften havde vi GPS løb. Tyskerne og nogle af os danskere hjalp hinanden med det løb. Løbet bragte os tættere sammen. Tyskerne er lige til at snakke med. På et tidspunkt gik jeg sammen med Alissa og en anden pige fra Danmark, der hedder Mathilde Sofie Brix Laursen. Vi gik og snakkede lidt. I starten snakkede Mathilde og jeg dansk, indtil vi fandt ud af at Alissa var med os. Vi snakke så engelsk og hun kom med ind i samtalen. Tyskerne er ikke så forskellige fra os, som vi ellers tror. Jeg har fået et godt venskab med Louisa, Alissa og Frederic.

[Sahra Monefeldt Andersen 9. D](#)

Og det var Danmark!

På BSP Campen lærte vi hurtigt at kommunikere med unge fra alle de andre lande. Men selvfølgelig var det en ret stor udfordring, fordi alle talte med deres egen accent, så det kunne være lidt svært at forstå.

Alle var også gode til at dele, og tage tingene i egen hånd, men der kunne også opstå misforståelser mellem unge fra de 9 lande. F.eks. blev der byttet rundt på værelserne, og der var en enkelt dag med lidt panik med madpakkerne, men alt løste sig heldigvis!

[Lars Casper Eriksson 8. C](#)

Latvija

L...La...Lat....Latv....Latvi....LatvijLatvija, sådan lod det, da man skulle la re, hvor de kom fra.

De ville også lære os alle mulige andre sprog, men det var ikke så let.

Hver aften var vi nede i en hal, hvor vi spillede fodbold med dem og nogle andre. Nogle gange om aftenen satte vi os ud på gangen, hvor vi sad og hørte noget musik og hyggede. Da vi skulle over og se fodbold fulgte vi med dem fra Latvija. Om torsdagen fik vi en dejlig aftensmad. Vi fik en halv time efter vi havde spist, hvor man skulle gå op og gøre sig klar og så ned til festen. Næsten alle de steder, vi skulle hen, fulgte vi med dem fra Letland. De var sjove og havde en god humor. Den ene aften satte vi os ind til en af drengene fra Letland, hvor vi hørte masser af musik og så fodbold på en bærbar pc.

[Morten Petersen 8. A](#)

BSP Camp

Vi skulle samles ved Alision omkring kl. halv 10. Vi stod og trippede i de kolde morgentimer, og ventede spændt på "take off". Endelig blev klokken 9.30 og ivrigt steg vi på toget og gjorde det behageligt. Mange

af deltagerne brugte rejsetiden til at spille kort og sludre. Endelig ankom vi til Århus. Vi brugte tiden mellem ankomst og afrejse til at tage os den frihed at aflægge Mc Donald et lille visit. Med cheeseburgere rundt om kinderne, for vi ned i afgangshallen. Vi kunne konstatere at vores iver, havde været ubegrundet. Der var 10 minutter til afgang. I Århus tog vi med nogle meget befolkede tog. Der var ikke tilstrækkelig plads på bagagehylderne, så vi anrettede kufferterne til et funktionsdygtigt bord. Næste stop var i Kolind, hvorefter vi skulle med bus til den endelige destination. Spændte ankom vi til Fuglsøcenteret. Det var et imponerende syn, store murstensfacader med store vinduespartier. Vi blev indlogeret i nogle bygningskomplekser, omkring 50 m fra selve centeret. Efter aftensmad ved 18-tiden samlede vi os i en nærliggende hal til en fælles dansetime. Vi sang gamle danske sange og dansede folkedans. Det var en god måde at starte opholdet på. Ved 21 tiden begav vi os atter til vores gemakker og fik en velfortjent nats søvn. (I hvert fald de fleste af os) Nogle havde en tendens til at være oppe langt ud på natten. Den næste dag ventede der 3 foredrag, kun afbrudt af de små pauser. Det var en meget udmattende start, at lytte uafbrudt i 3 timer til fremlæggelser. Det første handlede om nitrogen i havet. Nummer 2 erindrings jeg ikke så klart. Nummer 3 handlede om ålegræssets evner som en indikator på vands kvalitet. Det var svært at holde koncentrationen for mit vedkommende. Derefter spredte vi os i 20 grupper, halvdelen af eleverne fra Hørup blev anbragt i en mediegruppe. Resten blev fordelt i nogle workshops, hvor man skulle måle vandkvalitet m.m. Ved aftenstide skulle vi ud på et GPS-løb. Vinderne af løbet blev belønnet med en æske chokolade. Ingen af holdene formåede at finde alle posterne. Arrangøren af gps-løbet kunne tjekke hvor posterne havde befundet sig, så man kunne undgå snyderi. Det morede ham at se alle de omveje grupperne havde været på. Den perfekte rute var meget uigennemskuelig, derfor tog vi ofte omveje. På tredje dagen startede dagen med en forelæsning af Sune Olander, som kunne aflæse indholdet af CO2 mange år tilbage ved hjælp af iskerner fra den grønlandske indlandsis. Det andet foredrag var jeg selv vidne til. Det handlede om dyrene i havet, og om måden deres levevilkår ændredes pga. af klimaforandringer. Deres kommunikation blev hæmmet af den øgede skibsindustri, det var et stort problem. Nogle af deres levesteder kunne også blive truet, hvis isen smeltede og åbnede op for søfart. Den tredje fremlagde konsekvenserne af klimaforandringer for dyr, som er afhængige af planteføde. Om torsdagen ankom Connie Hedegaard på selve valgdagen. Det var ret bemærkelsesværdigt, at hun ville ofre tid på os på denne dag. Hun talte om klimaforandringer, og de CO2 reduktioner vi havde sat os. Hun udtrykte frustration over at USA og Kina ikke ville indgå en bindende aftale om CO2 reduktion. Den sidste aften sluttede med musik og dans. På den sidste dag ryddede vi op på værelserne og klargjorde os til afgang kl. 12.30. Forinden havde vi overværet et fysikshow fra Kemisk Institut i Århus, det var ret fascinerende. Vi er alle sammen blevet en stor oplevelse rigere.

Viktor Nansen Paulsen 8. C

Linjehold på 7. årgang

Besøg i 7. a

Torsdag d. 13. oktober var Eithne Bauer fra Irland på besøg i 7.a. Hun fortalte at hun voksede op i Tullamore der ligger midt i Irland, at der ligger mange store søer rundt om byen, og landskabet er meget smukt. Hende og hendes søstres navne var ret specielle, fordi de var gaelic, og hendes navn betyder nød. Hun talte med en ret anderledes accent end man normalt hører, en blanding af britisk, amerikansk og irsk. Hun fortalte hvordan hun havde mødt sin mand da de begge studerede i Dublin, og at de nu bor i Høruphav. Hun fortalte om den irske skolegang, og at alle skal lære at tale det gamle irske sprog, men ingen taler det uden for undervisningen fordi alle taler engelsk. Vi prøvede også at danse den irske riverdance, det var meget underholdende at se at der ikke var nogle der kunne finde ud af det. Det er en dans hvor man skal tælle meget og tage små skridt. Hun havde noget sjovt irsk musik med, som vi dansede 2 danse til. Hun fortalte også nogle irske sætninger og ordsprog, det var meget sjovt. Det var hyggeligt at hun ville komme og besøge os, og fortælle om hendes hjemland Irland.

Marie Hansen, 7.a

Besøg af Larry i 7.a.

Mandag den 26. september fik vi i 7.a - international klasse besøg af Larry Thomas, fra England. Larry snakkede udelukkende engelsk til os, det var derfor noget af en overraskelse, da han pludselig skældte nogen ud på dansk. Han fortalte så, at han bor i Danmark og har boet her i 30 år sammen med sin danske kone. Han fortalte om sig selv, hvor han voksede op i England og en del om London. Vi fik rigtig meget at vide om Thames, der er den store flod, som løber i gennem London. Larry snakkede også om, hvordan han havde mødt sin kone i en kibbutz i Israel. Efter ca. et kvarter skulle vi i skolens køkken for at lave shepards pie sammen med ham. Det gik rigtig godt med maden, han hjalp os lidt på vej og fortalte os at vi skulle "keep tasting" for at se om der var salt nok. Larry, Susanne og Anette skulle smage lidt af maden ved alle grupper og skulle derefter bedømme, hvilken gruppe der havde gjort det bedst. Mange af os synes det var rigtig hyggeligt og det var noget af en oplevelse at snakke engelsk med en, der faktisk ikke var særlig god til dansk.

Faezeh Ahmadi, 7.a